



LA CAMPANA DE GRACIA

LA CAMA-LLIGA.



No sempre l'unió fá la forsa.

W.A.

RUM... RUM...



Bah! bah! Jo no sè: no acabo de decidir-me. Sento á dir que 'ls federals tenim d' anar contra 'ls carlins, y á fé no 'u entench. ¿No van los carlins contra del govern? ¿No aném nosaltres també contra del govern? Y donchs ¿perque no hem de deixar fer si encare 'ns ajudan?...

—Escoltén. Deixén corre contra de qui van ells y contra de qui aném nosaltres... ¿Que volan los carlins?...

—La ruina de D. Amadeo.

—¿Y darrera de la ruina de D. Amadeo, no volan l' entronisament de Carlos VII?

—Es natural. Per aixó treballan.

—¿Y no sabéu que significa lo entronisament de Carlos VII? Una reculada de cent anys en lo camí del progrés. Significa tornar á primers d' aquest sigle en que un imbécil era rey d' Espanya, y lo país estava en mans de un favorito que l' esplotava com si fos una vinya de la seva propietat, sense que al país l' hi quedés siquiera 'l dret de queixarse. Significa la preponderancia del clero, l' obligació de fer barretada davant de las iglesias, y la mistat als capellans, de dur uns rosaris á la butxaca, y d' anarse á pudrir en un calabosso de la Inquisició si no 's fá bona olor de católich, apostólich y romá...

—Pero á mi 'm sembla que are no succehiria tot aixó.

—¿Y qui us no garanteix? ¿Vos ho garanteixen per ventura tants capellans convertits en cabecillas? ¿Vos ho garanteixen tants homes sublevats tirats á la montanya, convertits en bandolers y assessins? Y després ¿qui es lo republicá que puga may favorir ni permetre un govern absolut? ¿No sabéu que la república y l' absolutisme son dos polos oposats de la política?..

—Si; pero si venia Carlos VII y establia la seva, com que 'l país patiria molt, ho tiraria tot á rodar á l' hora menos pensada, y llavors quin dupte tè que vindria la nostra...

—Sembla impossible que diguéu aixó. ¿Com es donchs que no vá venir la nostra tot seguit després del absolutisme que vá durar sigles entès? Bè patia llavors lo país: bè vá tirarho tot á rodar. ¿Y no sabéu que vá venir? Una pila d' anys de no enténdre'ns, una pila d' anys d' rompre's los lliberals la crisma, y tot per fundar lo partit moderat y lo partit progressista y l' unió liberal entre-mig dels dos, y lo dels demócratas monárquichs, es dir una série d' esglahons cap al progrés polítich, una série d' esforços cap á un fi determinat. Bè patia també 'l país desde 1865 á 1868: bè vá tirarho tot á rodar ¿y vá venir la nostra? Desenganyéuvs á la república s' hi vá pèl camí recte de la llibertat, combatent sempre á la tirania, com mes despótica siga ab mes fermeza, y sense mirar si la derrota de lo pitjor pot aprofitar momentáneament á lo que no 'u siga tant, perque sino lo pitjor triufaria, y d' altre manera 's contréu ab nosaltres un deute que á la fi de un modo ó altre 's cobra. ¿Y no us estiméu mes que 'us deguin, que no pas deure?

—Bè: mirantho aixis...

—Y mirantho de un' altra manera també. ¿Que son avuy los carlins? ¿Que fan?

—Oh! no hi ha pas cap dupte que cometen tota classe de crims y de delictes. Pero... 'l dret de la guerra.....

—No, no: aqui no hi ha dret de la guerra que hi valga. Los carlins sabent com saben que 'ls ha de ser molt difícil, sino impossible guanyar, contant ab los medis que contan, tractan de morir matant, tractan de matar á la patria, tractan de sembrar l' iniquitat per tot arréu ahont passan, y de deixar amarga memoria de son alsament.

Are com are ja no son los insurrectes membres de un partit, son individuos de una partida de saltejadors. Per ells no hi ha 'res sagrat: roban, incendian y assessinan. Prevalentse de que 'l poble no tè armas pera resistirlos, y de

que las columnas fan l' orni tot lo que poden, á fi de que duria aquesta industria que tantas créus los proporciona, no hi ha crim ni tropelia qu, ells no cometin. En fi: ja 'u sabéu. ¿Obrarian d' altre manera las partidas de lladres mes depravats?

—¿Y bè, donchs que s' ha de fer?

—Lo que 's fá ab tots los lladres. Perseguirlos com als llops de la montanya: empaytarlos sense descans: no deixarlos sossegar un moment, exterminarlos. Tothom qui siga lliberal, tothom qui siga honrat, tothom qui estimi la tranquilidat y la pau del país, tothom qui 's donga vergonya de que á l' any 1873 hi haja encare partidaris del absolutisme, tothom qui vulga viure treballant, déu agafar un arma, deu lluytar ab energia y no deixarse abatre per res: guerra als carlins, guerra sense descans!

Y no 's crega ningú que al combatre als carlins defensa la monarquia de D. Amadeo. Ja que no 's fá mes que defensar la llibertat, y pendre garantias pera assegurarla en un terme mes ó menos próxim, dintre de la república federal. ¿Que 'us créyeu que quan un govern monárquich com lo d' are, dona armas als republicans, ho fá per gust?... Ca: la necessitat es qui l' hi obliga. Y demá la mateixa necessitat l' obligará á plegar la seva bandera, davant del poble decidit á evitar que la llibertat tantas vegadas compromesa y tantas vegadas per ell salvada, corri nou perill de mort.

—En fi ja 'u vaig entench. Com un hom' no ha rebut gayre instrucció, vol dir que no veyém las cosas sino per damunt.

—Féu en aixó lo que fá la gran massa del partit: lo que aconsellan sos periódichs y 'ls homes mes caracterisats.

—Miraré de ferho, y de que 'ls del meu poble ho fassan.

—Armas y fora!

—Anirém á demanarlas.

—Y no 'us olvidéu que 'ls tiros contra 'ls carlins son salvas fetas á la federal. Vaja: conservar 'hi...

—Salut y República federal.

BATALLARAS

Saludém de tot lo cor, als héroes de Riudecols.

A pesar de la inferioritat de son número sapiguieren donar als carlins son merescut.

¿Serveixin son valor y sa decisió d' estimul á tots los lliberals de Catalunya!

Després d' haver estat en Montbrío y Botarell, los cabecillas carlins Valles y Tallada, anaren á Riudoms, poble distant un' hora de Reus, ahont hi estigueren 4 horas, cobrant una grossa cantitat.

A Reus hi havian tropas suficientes per dar una batuda á n' als carlins.

¿Perque no 'u feren?... Si gobernés lo poble, aviat se averiguaria.

La faccion de 'n Cucala entrá á Vinarós, villa lliberalisima, contra la qual no pogué may res l' exercit de 'n Cabrera, durant la guerra civil.

Llavors després de l' heroich atac d' Alcanar pogué cebarse contra 'ls milicianos acullantlos sense pietat; mes la lliberal Vinarós, may obrí sas portas als carlins.

Are ha succehit lo contrari: are trobantse á Benicarló 'ls facciosos, moltíssims lliberals foren á veure's ab l' arcalde á fi de que visqués previngut, y fes per manera que en últim extrem se retxasés la forsa per medi de la forsa. Los marinos oferiren las armas dels barcos y un guarda-costas las sévas.

En aquest intermedí, l' arcalde rebé un ofici

de 'n Cucala: en ell l' hi deya que 'l deixés entrar á la població pera descansar, que no molestaria á ningú, y l' arcalde baix pretest de que defensantse podia corre sanch, accedí á la pretensió del cabecilla.

Una vegada á dintre, feren lo que 'ls doná la real gana, se apoderaren de 1.500 duros, de 25 fusells y del caball de un propietari.

¿Si 'ls héroes de Alcanar hagués sen resucitat per un moment, se n' haurian tornat al sepulcre avergonyits!

Per fortuna l' arcalde de Vinarós ha sigut objecte de l' exaccració dels vehins de la lliberal vila, que no hi ha dupte mirarán de rentarse la negra taca que contra d' ells s' ha tractat de llensar.

¡Animo lliberals de Vinaros! y en las novas elecciones recordeuvs de proposar un arcalde menos prudent.

A Uldecona, població tinguda per carlista, bastá l' actitud decidida d' alguns lliberals, pera que Cucala avans de penetrar en ella dongués una mitja volta.

Los carlins sempre 'l mateix:

Valents davant dels cobarts; cobarts davant dels valents.

Los negrers fan un' arma de que cap dels empleats d' Ultramar siga partidari de las reformas.

Lo contrari sería tan estrany com que 'l butxí fos enemich de la pena de mort.

Los hisendats de Cuba s' adhereixen al Circul Ultramarí:

Els podrán tenir esclaus: pero ningú 'ls quitará de ser esclaus de l' abominable idea esclavista.

Per fortuna las reformas d' Ultramar, al rompre las cadenas dels negrers, rompen també l' esclavitut mes miserable encare dels esplotadors.

Un periódich alfonsí, diu tot cayentli la banya, que 'l primer dia que 'l príncep Alfonso passá en París, esmorsá ab lo seu pare.

¿Qui es lo seu pare? Aixó hauria de mirar.

—Fulana de tal, deya una beata, es molt bona senyora: vá molt á missa. Pero té una llengua ¡quinas estisoras! No deixa ós per rosegat.

—No m' en parli: sembla una pila d' aygua beneyta plena de vinagre.

Habém rebut un exemplar de lo *Tractat popular de la Tisis*, publicat per lo ilustrat metje lo diputat federal, ciudadá Francisco Suñer y Capdevila.

No tenim nosaltres coneixements bastants pera jutjar lo fondo científich de la obra, pero no obstant, está escrita en un estil tan clar y de una manera tau comprensiva per tothom, que basta llegirla pera compéndrela per complert.

Lo estil de tota la obra, y molt especialment de la introducció, mostra tanta ternura y tant bé retracta las bellas cualitats morals del autor, qu' es de lo mes pur y castís que habém llegit. La recomaném de cor á tothom, y molt especialment á n' ls que se sentin débils y disposats á la tisis, perque en ella trobarán detallats tots los consells que dehuen seguir pera evitar lo desarrollo de aquesta terrible malaltia, reglas que ha posat en práctica l' autor durant los vint anys de lutxa que ha vingut sostenint en sa persona contra la mateixa.

Llegéxinla tots, los uns per lo que ella val en lo fondo y en la forma; los altres per lo molt útil que ha de serlos.

Se ven en la librería de Lopez.

Lo Botlletí eclesiástich publica una circular, suspenent la publicació de la butlla de la Santa Crusada.

No tinguin por que 'n publiqui cap suspen-

nent la santa crusada dels rectors en favor de la *bull*a carlista.

CANTARELLAS.

Jo soch un mestre d' estudi
que canto al peu de la reixa
y com que no tinch guitarra
m' estich rasant las costellas.

Tú sempre 'm dius: sigas noble
feste dá 'l títol d' espòs—
Noble... y títol... no xicota
no tinch quartos per l' impost.

—*Car-los, Car-los* no m' estimas
ni sabs ja qu' és estimar
fas l' os y 'm costas mes llágrimas...
—Donchs no es *Car-los*, qu' es l' *ós car*.

Varios grupos de carcundas de la facció que
estaba en las Roquetas, acostantse á Tortosa
van donar crits de ¡morin los liberals! ¡morin
'ls republicans!

Aixis que 'ls republicans varen decidir-se á
defensar la ciutat contra 'ls carlins, la pobla-
ció estava animada á la par que imponent.

Lo gefe, que era, de la porra de Canet de
Mar, aquell ex-bolero que coneixen ja nostres
lectors, aquell que manaba las forsas que va-
ren desarmar 'ls carlins lo dia qu' entraren
á Canet y que fugint ha anat á parar gefe de
las forsas d' Arenys de Munt, va fer, fá uns
quants dias, una sortida, segons se 'ns diu,
sense darne coneixement als pobles veïns,
que están armats vigilant que no entrin 'ls
carlins.

Quan los veieren 'ls de Canet, creyentse qu'
eran carlins, tingueren un xoque que va do-
nar per resultat ferir á un honrat pagés que
treballaba en lo camp, causant aixó un senti-
ment á tothom y un gran disgust.

¡Tórnisen al llit home, no coneix que no ser-
veix per aquestas cosas!

Ara diguin vostés mateixos qu' es lo que
pot esperarse de un partit que té per jefes á
gent que 's diuen *nomenarros* per l' istil:

Barrancot.—Cadiraire.—Nasratat.—Maló.
—Guiu.—Quico.—Guexo de la ratera.—Cu-
cala.—Muxí.—Carassa.—Tremendo.—Ton
de la Grossa.—Mossen Espolet.—Gat de Fu-
manya.—Cuscó.—Esquilado.—Saragatal.—
Panera.—Tallada.—Pinyol.—Basquetas.—Ca-
mats.—Bou, etc., etc., etc.,

Gent com aquesta, ab lo nom no més ja pa-
gan.

¿Ha arribat, ó no ha arribat lo nou governa-
dor Sr. Loma?

¿Ha pres posició ó no n' ha presa?
¡Tenim una por de que las sílabas se 'ns
inverteixin, y 'l *Loma*, sens torni *Malo*!

—Hém rebut un quadern en vindicació de l'
Asociació dels Amichs dels Pobres, de certs cár-
rechs gravíssims que se 'ls haviam dirigit.

Desitjém ab tota l' ánima que la llum se
fassa, y que 'l públich donga la rahó á qui
realment la tinga.

Lo *Cohete*, periódich de 'n Robert Robert nos
regala los següents retalls:

«La Exposició de Viena demana un exem-
plar dels individus que s' oposan á la aboli-
ció de la esclavitud.

«Jo 'ls hi envia:ia, y si pogués ser capellá
millor.»

«A la persona que haja recullit lo primer
premi de la rifa de Nadal, l' hi agraahirém que
's serveixi respondre'ns á las dos següents
preguntas:

«¿Quin concepte tenia format de l' organi-
sació social avans de Nadal?

«¿Quin concepte 'n té format avuy?
«(Se'l hi abonará 'l sello de franqueig)»

«Si 'ls individus del ditxós Círcul ultra-
mari fossen poder, y armessin contra d' ells
la tabola qu' ells arman ¿que farian de nosal-
tres?..

«La resposta es bèn senzilla. Nos farian
ser *ultramarians*, en la verdadera acepció de la
paraula.

—No hi ha hagut temps de preparar l' abo-
lició de l' esclavitud. Los negres son uns ig-
norants. Aixis que sigan lliures se morirán de
fam.

Aquests son los arguments dels negrers.

Ells la abolició de la esclavitud l' han prepa-
rada esplotantla,

Als negres los han instruit, embrutintlos.

En quant á morir-se de fam, los negrers ho
diuhen perque la por los ho fá dir.

La grandesa de Espanya s' ha declarat ne-
grera.

Uu dia 's declará Inquisicionista.

Aviat lo poble la declararà cansalada rancia.

Lo president de Bolivia, en plena sessió de
la Cámara amenassá á son nebot, y aquest l'
hi aixecá la tapa del cervell ab un tiro de pis-
tola.

A la *cuenta* aquell estava berratro.

Inconveniencias de de presidir, havent ai-
xecat massa 'l colze.

La comissió encarregada de dictaminar se-
bre l' areglo del clero reduheix á 49 los 60
bisbats existents.

¡Ja veuran com los bisbes se queixan!

Lo millor modo de evitar que 'ls bisbes se
queixin, es treure als bisbes.

Llavors se queixarian no mes que particulars.

Un negrer á un ex-diputat:

—Defensi l' esclavitud, salvi 'ls interessos
de las Antillas, salvi l' integritat del territori.
Vosté es eloqüent, vosté es sabi, vosté es un
bon patrici, vosté té talent per ferho. Salvi á la
Espanya, y l' Historia, no 'n dupti, l' hi
guardará páginas d' or,

Lo ex-diputat al negrer:

—Deixi estar las páginas y donguim l' or.
A las primeras hi renunció generosament.

—La redenció dels negres es prematura,
déya un negrer.

—La que es *madura*, sense *pre* es l' esque-
na del pobre esclau, fuetejada pèl látigo del
capatás.

Se diu que 'ls carlins contan en abundancia
ab diners dels Alfonsins y dels negrers.

¡Com que tots son de una mateixa *lliga*!

Los voluntaris de Cuba tractan d' oposarse
á las reformas de Puerto-Rico, valentse si es
necesari de la forsa, y aixecant si encare no n'
hi ha prou ab aixó, bandera separatista.

Lo desig d' *integritat* nacional, corra parellas
ab l' *integritat* particular, entre 'ls traficants
de carn humana.

Saludém cordialment als rehens de Manresa
que lograren escapar del poder dels carlins, y
arribar sans y bons al seno de sas familias.

D' aixó se 'n diu tornar á neixe.

Salut, república y *¡ajo!*

Los nobles que ab los seus títols varen lo-
grar obrirse las portas de palacio y dels mes
alts círculs polítichs y socials, augmentant las
sèvas fortunas, se negan á pagar un impost
destinat á alleugerir las càrregas del Estat,

que volan ells que pesin totas sobre 'ls *plebe-
yos*, sobre 'ls *descamisats*.

¡Enhorabona!

Mes la corda 's trenca sempre per lo mes
prim, y dista ja molt de serho 'l poble, lo mes
prim.

Lo vicari de Monistrol al' ajenollarse á sos
peus una dona casada, en lo confessionari, se
la tragué del davant y 's negá á confesarla pèl
crim d' haver contret matrimoni civil.

¡Viva la propaganda en favor nostre!

¿Pero no sería bó que qui correspongués fes
entendre al vicari de Monistrol, que 'l matrimo-
ni civil no dispensa de ser civilisat?

REPICHIS



A aquestas horas déu sortir á Madrid un
periódich titolat la *Lliga nacional*.

¿Quina *lliga* tindrán las monedas que 'l sub-
vencionin?

En Bialò ja no vá á viatjar.

Ha sigut nombrat Director general de *carrabi-
ners*.

Tractantse de *carrabiners* ¿no podia ser nom-
brat un alt personatge, malalt últimament, á
consecuencia de cert contrabando?

Lo dia de Ignocents, D. Amadeo rebé á n'
en Topete en audiencia particular.

¡Pobre Batista!

Ignocent!

La llufa, noy, la llufal

Modo de fer renyir á un matrimoni, per bèn
avingut qu' estiga:

Fan al marit rey d' Espanya y l' hi diuhen
que cridi al poder á la xusma radical.

Molt s' ha parlat de crissis aquets dias.

La *lliga* devia estar malalta.

Se diu que molts de sos individus desvarie-
javan, y veyan l' entronisament de un mi-
nisteri de negres.

Lo Centro Ultramarí ha rebut lo següent te-
légrama de l' Ajuntament d' aquesta Ciutat.

«Aquest Ajuntament representa al govern
cantra reformas en Puerto-Rico; y ho farán
las poblacions importants del Principat.»

Nos sembla que falta afegirhi que l' aguatzil
Pinyol treballa sens descans.

La república de Suissa ha romput ab lo
Papa.

Al últim los pobles comprenen que son
papas.

Ha mort lo rey de Sandwich.

No se l' hi ha designat encare successor.

¿Quina llastima que algun Amadeo no estiga
en vaga!

L' altre dia cridava un xicot davant del Li-
ceo:

—¡L' armament de l' *opra Sapo* quatre quartos!

Un radical digué que si hagués sigut major
d' edat l' hauria contractat per governador de
una provincia.

Barcelona está conmutada.

Un fet l' ha posada en consternació.

Lo tribut sobre las creus.

¿Que farà en Soler y Matas? ¿Pagará ó re-
nunciará?

Encare que no 's deya, era aquest lo motiu principal de la crísis que dias endarrera s' anuuciava.

Ab motiu de la contribució sobre 'ls títols de noblesa, molts son los nobles que renuncián sas creus y condecoracions.

Ab aquest motiu se reservan lo drèt de posar á las targetas—«Fulano de tal *antes* marques, *antes* conde, *antes* varó, etc,
¡Ni *antes*, ni are, ni may!

No content en Sagasta ab totas las carabassas que ha arreplegat en quants districtes ha presentat sa candidatura pera l' elecció de diputats á Corts, se presenta ultimament en Puebla de Tribes.

Lo radical que combat contr' ell se diu Caña.
¡Quin cop de canya que rebrá!
¡Oh y que no se 'l treu de sobre!

En un periódich conservador hi llegim:
«Entre 'ls radicals y nosaltres no pot haverhi cap classe de relacions. Unicament podém acostarnos en locamp de batalla»

Sí, dirém nosaltres.

En aquell camp de batalla
en que 'ls enemichs son morts
rostits, trufats y las armas
son las barras de Samsó.

Segons nos diuhen de Mataró lo periódich monárquich que baix lo títol de «*la Voz de Iluro*» veu la llum en aquella ciutat, trona contra 'ls fabricants Srs. Massó, per haver transigit ab los treballadors huelguistas.

La «*Voz de Iluro*» condemnant una concordia, deuria titolarse «*La Voz de los Ilusos.*»

Lo diputat per Fuente de Tribes se diu Canya.

No falta sino que aquesta canya la posin en mans de D. Amadeo, pera que en Rivero pugá esclamar:

—«*Ecce homo.*»

Si han de creure las noticias de Madrid que 's remontan á vuit dias endetrás, lo nou ministre d' Ultramar tracta de desvirtuar tot lo posible, las midas presas per lo govern.

Lo ministre d' Ultramar se diu Mosquera.

Y en realitat hauria de dirse *Mosca balba.*

Lo dia de Nadal D. Amadeo regalá una endola á cada soldat de la guarnició de Madrid.

Jo francament hauria pensat:

—«Com que l' any que vè, ja no podrán presentarme la *décima*, aquest any fém l' home.»—

L' Arquebisbe de València ha dirigit una circular á sos diócessans recomenantlos que protestin contra la lley de dotació del clero.

Que protestin, que protestin... Y després que digan que 'l *protestantisme* no fá progressos aquí á Espanya!



Los carlins continuan cobrant sense interrupció diners y mes diners en los pobles ahont poden penetrar.

Nosaltres aconsellém que 's gastin en municions las cantitats que 'ls exigeixen.

Ab píndolas de plom, lo malalt se cura.

Los partidaris del Terso, que diuhen que no volan quintas, aixecan per tot arréu ahont

passan un somatent general: qui pot emigrar á las poblacions populosas s' escama; qui no t'è medis ha de seguir, vulgas que no. De tots modos queda abandonat lo treball, y la miseria traba relacions ab moltíssimas families innocentas.

¡No volan somatent? Somatent contr' ells, lliberals! Somatent y fora!

En Guiu detingué en lo Figaró duas diligencias de Vich, obligant á seguir als passatjers que en ellas hi anavan. (17 en l' un y 20 en l' altra.)

Aixó de secuestrar viatjers, ja 'u fan los lladres de camí ral.

En *Panera* destrossá la via en la estació de Santa Bárbara.

Lo nom de *Santa Bárbara* tractan de canviarlo ab lo de *Santa PANERA.*

Lo rector de Tortellá exitaba desde la trona á sos feligresos á que anessin á engrossar las faccions.

Lo de Riells feu pitjor: al saber que 'ls homes, al rebre l' ordre de aixecarse en somatent anavan á abandonar la població, los demaná que 's quedessin, y que no tinguéssin cap cuidado; y aixis que tingué noticias de la proximitat de la partida, ell mateix fou qui tocá á somatent, de manera que cap de sos feligresos pogué escapar de seguir si 's plau per forsa.

En lo sol somatent de la provincia de Girona hi anavan 26 capellans.

Vaja: jo governa, los recompensaria fentlos sacerdots dels presiris de Ceuta.

Saballs ha estat á França, carregat d' or, al objecte de vuidar las butxacas y tornar á omplirlas.

¡Diners ó la vida! *Ecco il problema.*

En la Granada hi penetraren los carlins, amenassaren de mort á sos habitants, saquejaren varias casas, y algunas donas foren víctimas dels brutals apetits dels defensors de la causa de *Deu, Patria y Rey.*

¡Guerra á mort lliberals! ¡Guerra á mort, contra 'ls carlins!

L' administrador de la estació de Olesa ha sigut barbarament fusellat. Son crim era habitar en l' estació, pues lo servey de trens estava suspés ja feya alguns dias. Deixa á sa esposa embrassada y á tres fills órfens.

Tambè ho han sigut tres joves republicans de Taradell, que 's negaren á seguir ab los carlins.

¡Tractém als salvatjes com á tals. Ja no hi há mes remey qu' exterminarlos!

Aquestas son las barbaritas mes notables que recordém, comesas, durant l' última semana.

La *Conviació* encare t'è la desfatzatés de fer lo bú ab lo del petróleo. Diu que hi há *liberalots* que tractan de cremar algunas iglesias.

Procuri lo periódich del solideo no cremar la sanch dels *liberalots*, perque no tinga d' empassarse la saliva que tracta de tirar sobre la nostra bandera.

Ab lo dit que vinga Déu, y que vegi si no n' hi ha prou pera tractar als que 's diuhen sos partidaris, com una tayfa de malvats, de lladres y de salvatjes.

Mes: ja no es hora de ferse reflexions; ja es hora d' obrar!

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Sr. D. J. S. T.—*Amposta.*—Ja devia veure en lo número passat que 'ns ocupavam de lo que 'ns indicá.—*Un dels nostres.*—*Riudoms.*—Queda servit.—Sr. D. F. S.—*Barcelona.*—Entesa la xarada. Tant aquesta com la nova que 'ns envia no deixarem de aprofitarlas.—*Nela.*—*Idem.*—La sèva xarada queda de reemplaç.—Sr. D. J. G. y T.—*Idem.*—L' hi dihém lo mateix.—Sr. D. E. G. y M.—*Idem.*—Lo mateix, mateix.—*Lo noy de la mare.*—*Figueras.*—*Idem.*—*Noy del Xiular.*—Cu-

nit.—*Idem.*—Sr. *Faló.*—*Barcelona.*—La sèva solució es exacte. Ja vèu que la posém per lo ingyosa.—Sr. D. B. G.—*Arenys de Munt.*—Las solucions á las xaradas d' are fá dos números bè.—Sr. D. J. R.—*Masnou.*—Vostè t'è 'l génit massa fort: es l' únich que podém dirli. No se si sab que l' original que s' envia á una redacció regularment no 's torna. No l' hi doném mes explicacions perque tenim por d' ofendre'l.—Sr. D. A. F.—*Barcelona.*—L' hi agrahim novament son bon zel, y l' únich que sentim es no poder aprofitar tot lo que 'ns envia.—*Un tranquil.*—*Barcelona.*—Veurém si llimadeta una mica podém fer anar la sèva fábula.—Sr. D. B. M. O.—*Barcelona.*—L' epigrama s' ha de relocar: la xarada vá al torn.—Sr. D. J. P. y C.—*Barcelona.*—La sèva carta está molt bén versificada perque no feya de modo que 'l fondo fos intencional, corresponen á la forma en uu tot?—Sr. *Hereu de casa.*—Los sèus versos, encare que defectuosos demostran bonas disposicions y no duptém que algun dia podrém complaure'l.

SOLUCIÓ

Interin que jo hé pensat

ab aquesta solució

los mals de nostra nació

sens voler he recordat.

He vist que ni ab un *ternal*

es posible que sortim

del pas, quan tampoch tenim

en nostras arcas ni un ral.

¿Y la nació que té un *Ter*

sen gran, te de semblar *nana*?

Quan ella desperti ufana

son ben estar será cert

Allavors anirà ab *terna*

bó y dolent sens distinció

sortint triufant la rahó,

per mes que ara siga *interna*

Y la fama *nacional*

haurém en son lloch posat

habent nos mol ajudat

lo tot la *Internacional.*

Faló.

XARADA

La primera lletra sona

y es també una negació,

de lletra sols ne te só

la següent ó la *segona*

sens cap mes combinació.

Si rahó t' faltés un dia

disputant, déus *hu y tercera,*

si aquet vers *dos y primera*

de pesat, ja ho presumia

puig ma musa te coixera.

No busquis, ja, en sagristias

lo tot, com fora del cas,

avuy milló l' trobarás

¿sabs ahont... may ho dirias?

pels monts ab trabuch al bras.

F. A.

(La solució en lo pròxim número.)

Hem imprés lo discurs *íntegro* en castellá, del diputat republicá ciudatá Castelar y l' hem donat en lo número 142 de LA CAMPANA com á suplement, ab lo retrato de l' autor.

Lo preu per tothom es com lo de LA CAMPANA 2 cuartos, y pels corresponsals lo mateix també que dit semmanari.

Als corresponsals que tenían demanats exemplars, los hi habém remes ja pel mateix conducto que reben aquest periódich.

Als corresponsals que no 'ls habían demanat encare, 'ls hem remés los que creyém que necessitan: si 'ls fan falta mes, poden demanarlos y si 'ls en sobran poden retornarlos quant antes.

I. Lopez, editor, Rambla, 20.

Imp. de la V. y F. de Gaspar, Ataulfo, 14.